

Fra mørket
til lyset.

NORSK JERNBANE- ÅVHOLDSBLAD

Utgitt av Norsk Jernbane-Åvhaldsforbund.

(Utkommer i Oslo 1 gang hver måned).

Nr. 11-12	Abonnementpris kr. 2,00 pr. år, 50 øre pr. kvartal. — Abonnement tegnes ved alle landets postanstalter.	Desember 1933	Annonser inntas og beregnes efter særskilt overenskomst.	27. årg.
-----------	---	---------------	--	----------

JUL.

Ingen høitid har fått slik plass i alles sinn som julen. Vi gleder oss til julen store og små, unge og gamle. Alle som har et godt hjem hvor man kan samles med sine kjære.

Og vi vil gjøre litt ekstra godt til jul. Vi kjøper presanger til hverandre og gjør det hyggelig på mange måter. Det skal være høitidsstemning og glede hjemme julekvelden. Og det er riktig. Men vi bør også huske på at våre gode tanker og følelser bør rekke lengre enn til bare vår egen familie- og vennekrets. Julens budskap er budskapet om fred og velbehagelighet mellom alle mennesker.

Fred ja. Hvem lengter ikke efter fred?

Og hvem vil ikke lovprise freden og fredsbudskapet en julekveld?

Selv midt under verdenskrigen så vi soldatene holdt op med skytingen og myrderiene julekvelden. I skyttergravene hørtes bønn og salmesang. De sang om fred, og de bad om fred så de snart kunde komme hjem til sine kjære.

Men neste dag drønnet kano-nene igjen.

Krigsånden var igjen den rådende.

Der hersker ingen fredsånd mellom menneskene nu heller, dessverre. Og ingen velbehagelighet. Nasjonene står rustet mot hverandre som aldri før. Og krigsfares står truede foran døren. Veldige summer ofres stadig på nye rustninger, som ydentligere tilspisser situasjonen. —

Forbundsformannen

uttaler: «Alle avdelinger gir inntrykk av arbeidsglede!»
«Arbeidet i det store og hele går bra!»

Landsmøtet i sommer slo fast at N.J.A. var 40 år gammel. Vi skulde således være fullvoksne, og samfundet har rett til å forlange voksmanns arbeide av oss.

Spørsmålet blir nu: innfrir vi denne forpliktelse, du og jeg, viser Imens går masser av mennesker arbeidsløse og lider sult og savn. Det burde være en større opgave for samfundet å ta sig av dem.

Og rusdrikkene — denne farlige fredsfiende som gjør så meget vondt blandt menneskene, får også fortsatt drive sitt spill. Selv julehelgen vil den kreve sine ofre. Også da vil den så ufred og splid, og kanskje forårsake mord og drap.

Julen skal minne oss om å arbeide mot alt som ødelegger livsharmonien mellom menneskene.

Den skal mane oss til å arbeide for virkelig fred og brorskap her-nede.

Julen skal styrke vår vilje til det som er stort og godt. Og den skal gi oss ny tro og nytt håp om det godes seier i verden. Lyset skal seire over mørket. Solhverven forteller oss det. Det bærer mot sol og vår og sommer. En ny tid er i anmarsj.

Julens budskap skal engang bli virkelighet.

Hans Johansen.

N.J.A. ved årsskiftet.

Fra forbundets formann.

Appel: Hvert medlem skaffer ett nytt medlem i 1934.

resultatene at vi kan svare ja. — Jeg ber alle nu ved årsskiftet stille sig dette spørsmål i år, er svaret ikke tilfredsstillende må kursen legges om og tempoet op.

Det er de ennu som spør: er dette arbeide dere driver nødvendig? — Den norske jernbaneetat er så edruelig at dere kan ta dere noe nyttigere til. —

Får jeg lov til å understreke at jeg er enig i, at vår etat er edruelig — såvidt jeg har erfart av de edrueligste i verden — på tross herav er den ikke edruelig nok.

Bevisene sier du?

Vi må derfor ikke la noen anledning gå oss forbi uten vi ved personlig påvirkning forsøker å få en venn, kamerat eller arbeidsfelle med i arbeidet for å frigjøre kollegaen og kameraten fra rusdrikkens besnærende — men farlige favntak.

La det være en æressak for oss alle å skaffe en, sier og skriver en hver i året som kommer.

Vil du så kan du!

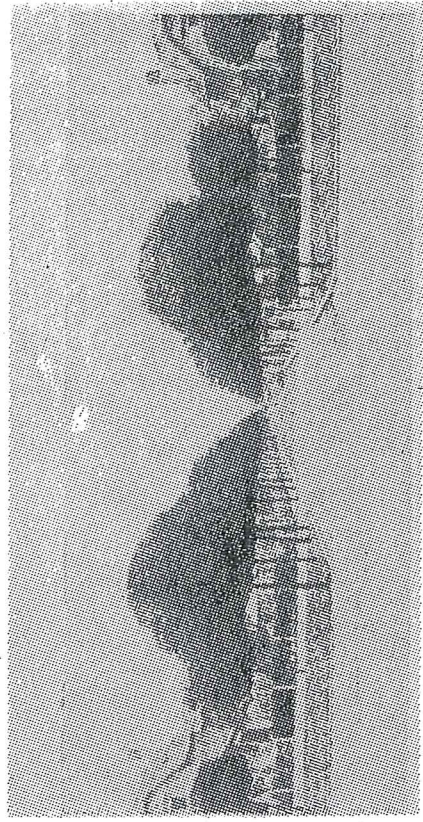
Lykke til.

Med brorhilsen

Amund Amundsen.

Ja! når et rent skjold og 1/4 århundredes pliktopylende virke, av rusdrikkens dras ned i smudset, har jeg rett og plikt til å si: Ennu mangler det litt på edrueligheten!

Derfor må kampropet nu bli: Flest mulig inn i N.J.A. — og opionien vendt derhen, at en uniformert jernbanemann sjanglende tales ikke!

En gate i jernbanebyen Lens.

Det franske Nordbaneselskaps jernbane-havebyer.

Hvor intet salgssted for alkohol finnes.

Et blikk på kartet over de franske jernbaner vil vise at Nordbaneselskapet (Chemin De Fer Du Nord) har sine linjer i det distrikt som det girkk verst utover under verdenskrigen. Av dens linjer som tilsammen utgjør 3840 km., blev 2163 km. ødelagt, deriblandt 338 stasjoner. Rekonstruksjonen begynte i september 1918. Allerede i mars 1919 var sirkulasjonen i gang over hele linjennettet. I 1919 begynte ekspresstogene og i 1920 suste atter hurtigtogene over selskapets linjer.

De fysiske og moralske forhold blandt jernbanepersonalet i disse områder var høsten 1918 særlig dårlige. Næsten alle hadde levet i 4 år adskilt fra deres familier og hadde måttet flytte fra det ene til det annet sted. Mange hadde bodd i kjellere og også kjent til hvad hunger vil si. Etter freds slutningen var alt i ruin, boliger fantes så å si ikke. Det vilde derfor næsten vært umulig å forlange en anstrengelse så intens og vedvarende som oppbyggingen vilde medføre, hvis man ikke hadde satt funksjonærene i stand til å yde dette arbeide. Det var ved bygging av boliger man kunde forlange det, og det var der man opnådde resultatet. —

Den 15. januar 1919 anmodet Nordbaneselskapet av ministeriet for de befridde områder til å begynne med 2100 hus, alle på 3 og 4 værelser. Der blev svart at der omtrent utelukkende kunde skafes hus på 2 værelser, og selv det på ubestemt tid. Nordbaneselskapet var ikke tilfreds hermed. Ministeriet tillot da selskapet å fremkomme med forslag til selv å bygge hus for sine folk. Selskapets forslag blev approbert. Man begynte i april 1919, og 30

Den største av dem heter Tergniet. Av etterfølgende billede vil man få et inntrykk av byens konstruksjon, dens gater, offentlige plasser, husernes beliggenhet, sports plass etc. — Likeledes ser man en del av jernbanestasjonen.

Ved å legge leiligheter for de overordnede funksjonærer rundt omkring på forskjellige steder i byen har man villet undgå »rike- og fattigkvarterer«. Gatene er lagt i svingninger for å frembringe et vakrere billede enn stadig snorrette gater. Deres bredde varierer fra 6 til 12 meter. Overalt har man forsøkt å utnytte det naturlige terrenget. Således var et tidligere stenbrudd på en meget virksomingsfull måte utnyttet til offentlig park.

Husene er meget varierende, og selv om man så to hus av samme type, var de ved forskjellige beplantninger og forskjellige farver allikevel gitt et individuelt utseende. — Dette er, som man vet, ikke alltid tilfelle med de havebyer som er bygget etter engelsk system.

Men jernbanen har ikke nøiet sig med å bygge hus for sine funksjonærer. Den har bygget skoler, hele 44 stykker, 17 husholdningsskoler, 22 bad, 25 sports plasser, 25 festlokaler, 25 bygninger til apotek- og mødre- og barnehyggiene.

Når man tar en spasertur gjennom disse byer, spør man sig uvilkårlig: »Er det mulig at hver eneste familie som bor her er jernbanefolk, er det mulig at det er jernbanekompaniet som har bygget alt dette, hver eneste ting?« Og dog er det så, men man kan næsten ikke tro det.

Hvordan administreres alt dette, er det jernbaneselskapet, som er eier, som forestår administrasjonen? Nei, det er det ikke. Man har forstått å skjelve mellom arbeide og privatliv. — Under arbeidet er det underordnet og chef, plikter og disiplin, i boligen og privatlivet er det bergetne som samarbeider, ikke av plikt, men av interesse. Jernbanekompaniet har betrodd administrasjonen av disse byer til funksjonærene, innbyggerne selv. De velger et råd som så å si danner et litet

kommunestyre. Selskapet trer kun til når det gjelder midlene (lokaler, terreng, tilskudd o.s.v.) og ellers kun som rådgivere. — Jeg skal ikke gå nærmere inn på dette, heller ikke på det nærmere samarbeide som nødvendigvis må finne sted med de kommunale myndigheter.

*

Jeg skulde hatt lyst til å fortelle litt utførlig om det materielle og intellektuelle liv i disse jernbanebyer, men jeg vet at plassen er for knapp. Jeg vil kun nevne litt. Av skoler har man foruten almindelige skoler også husholdningsskoler, sysskoler, artensskoler og haveskoler. Det er 19 biblioteker. Da imidlertid bøkene er dyre, så tenker jernbanen på å få i stand et rullende bibliotek som på bestemte dager sirkulerer mellom de forskjellige steder. Noget som forøvrig allerede er i bruk i Amerika. Det er ialt 20 musikksammenlutninger; jernbanen støtter med direkte tilskudd til innkjøp av instrumenter. Hvad jernbanen har gjort for mødrehygiene og barnepleie er bemerkelsesverdig. Det trengte et særskilt kapittel for sig. Det fortjener også å tilføies at det ikke finnes et eneste salgssted for berusende drikk i disse jernbanebyer.

Arthur Jahr,
(»Jernbanene«).

—

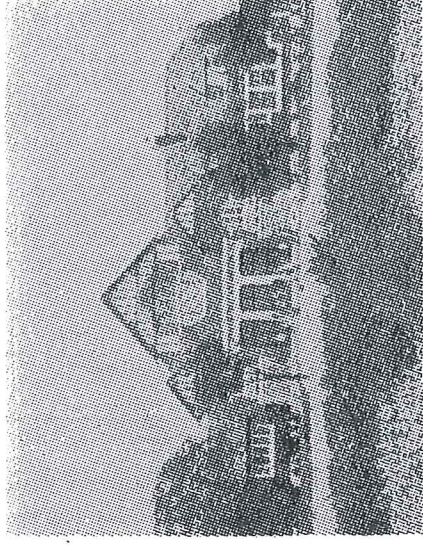
FRA »SØNDAGSNISSE-STRIX«. — Auktionsforrättare Emil Jakob Axelsson har varit ute och firat efter sedvanliga former varför uppgörelsen sker i polisdomstolen:

— Och pröver domstolen rättvist döma Emil Jakob Axelsson för fyfylleri och oljud böta sjuttiofem kronor...

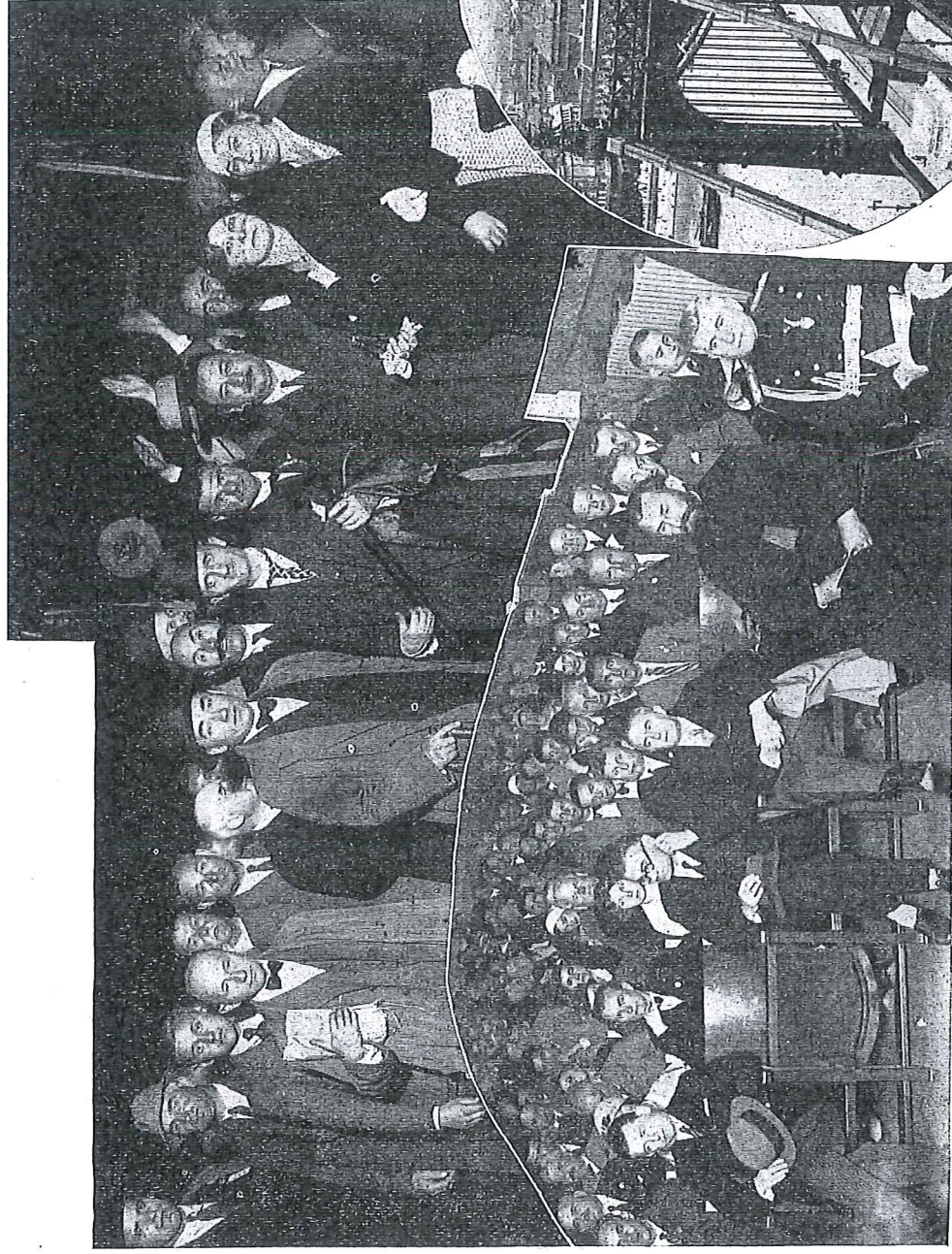
E. J. Axelsson fortfarande i gasen, vaknar til:

— Sjuttiofem kronor bjuuudittt... föössta... anra... tredjee... sjuttioo feem krooonerrr!!

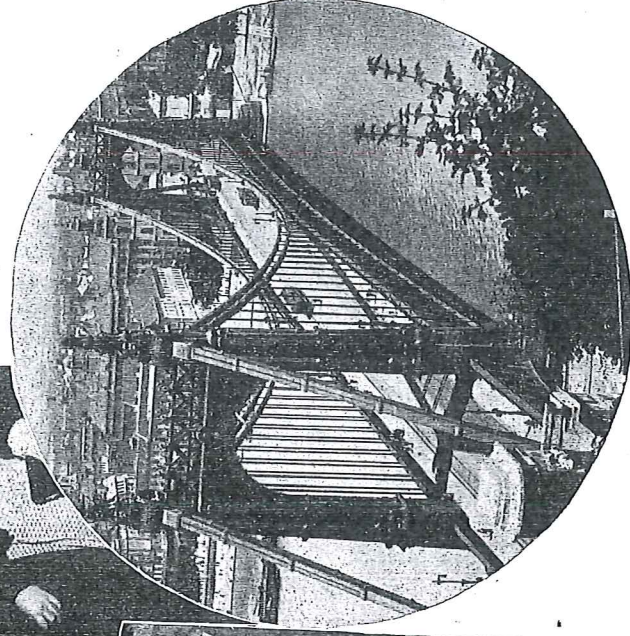
En aktieägare i Hvedlandia—Majilla järnväg råkar komma till en järnvägsövergång, där arbetare äro i färd med att uppsätta den numera vanliga tavlan »Varning för tåg«. Med tanke på de utlagda pengarna och de värdlösa räntekuponerna utbrister han: Skulle I inte satt opp dan däringa inna banan jysgdes? —

Festsal i en fransk jernbanehaveby.

Øverst: Mottagelsen av I.E.A.V.s kongressdeltagere i Budapest.
Til høire: Parti fra Budapest.
Nederst: Fra I.E.A.V.s kongress i Beograd, hvor bl. a. boligspørsmålet blev behandlet.

Avholdssak og boligsak.

—o—
Av togmester Amund Amundsen.

Det kan nok være de som vil spørre — hvad har disse to ting med hinannen? Svaret må bli: Ja meget.

I 1931 blev der holdt et større prestemøte i Oslo under ledelse av biskop Lunde. På dette møte holdt pastor Schübler et foredrag om de sociale problemer og kom således inn på boligforholdene i Oslo. Han uttalte: »Det er 2000 leiligheter som av helserådet er erklært utjennale som menneskeboliger og 2000 mennesker bor i overbefolkede leiligheter, og der drikkes årlig for 164 millioner kroner i rusdrikk. — Hvor er logikken og hvor er ansvaret.

Spørsmålet lyder igjen: Hvad har disse ting med hverandre å gjøre. Ja meget, for å nevne hvad jeg selv har sett og erfart.

I flere år var jeg fattigverge i Aker og hadde en krets hvor søkningen var stor — i denne krets leies ut hytter til familier som ikke hadde fått hus andre steder, ikke av kommunen, men av private. Jeg fant således i en hytte, stor 4 × 4 m. en familie på mann, hustru og 6 barn.

Rummet var dagligstue, soveværelse, kjøkken og bryggerhus. Storstuen var guds frie natur, om sommeren bra, men høsten og vinteren ikke å anbefale. Barna skulde der lese sine leksur, kona vaske klær og koke mat. Hvilken situasjon for den opvoksende slekt. Mannen kommer hjem sliten og gretten etter en jobb.

Er det ikke på en måte forståelig, at han igjen gikk ut, traff kammerater, og havnet på en restaurant for der å glemme for en tid alt det grå. Hustruen? Gudskjelov hun hadde ennå igjen noe: *moderkjærlighet*, hun blev hjemme. Turde noen dømmme henne om hun hadde slengt den lille bort i fillehaugen, og gått etter mannen for også selv for en stund å glemme?

Og barna, disse som ikke har bedt om å få komme inn i en sådan verden, om et sådant barnesinn blir ødelagt, om det når det vokser opp, kommer til å se rødt, er det noe rart, og tør noen dømmme her? Jeg tør det ikke. Her må være noe galt i systemet.

Snu litt på bladet og tenk dere familien med en almindelig 3 væ-

relses leilighet, kjøkken imbefattet. Kona hadde plassert barna inne i værelset, og i kroken av kjøkkenet hadde hun servert aftensmaten, og hvor de senere kunde tatt sig en koselig røjk og prat, tror du ikke resultatet da hadde blitt at mannen i de fleste tilfeller hadde blitt hjemme.

Vi har alle et ansvar her, og vi plikter å gjøre vårt til å få en forandring. Ja, de nevnte tilfeller er dessverre ikke de eneste — spør siumsstreene, spør lægene. Derfor alle N.J.A.-ere: Vær våkne, bli med i arbeidet for å gjøre det lysere for dem som lever på skyggesiden, forlang at en viss procent av rusdrikkoverskuddet skal brukes til å bedre boligforholdet; og du kan være forvisset om at du da samtidig bedrer edrueligheten blandt menneskene.

Amund Amundsen.

—o—

P. Chr. Asbjørnsen som kjøkkenskriver

Og rådgiver mot drikk.

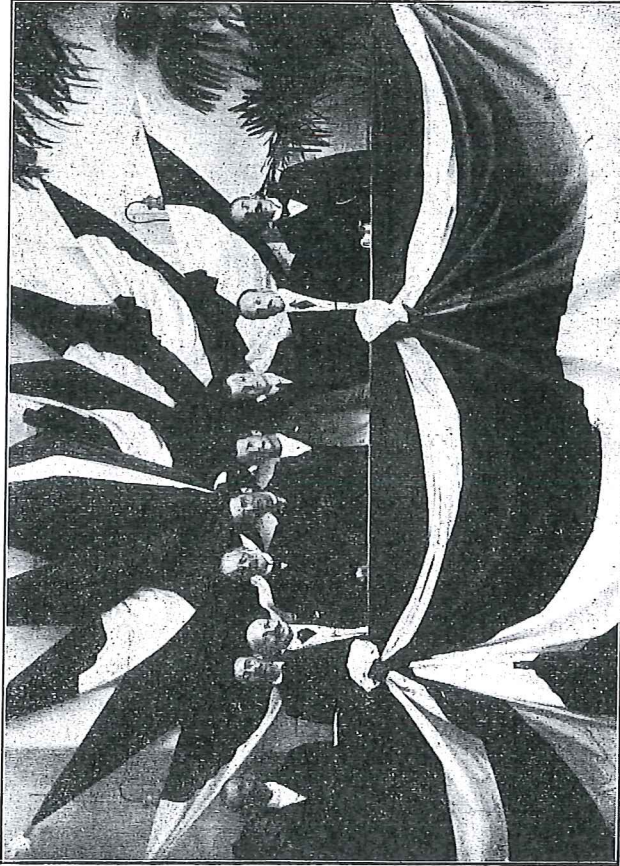
I 1864 utsendte den berømte eventyrtforteller P. Chr. Asbjørnsen en veiledning i »Fornuftig matstell« hvoni også følgende råd til husmødrene finnes:

»Faar Manden ikke den sunde

—o—

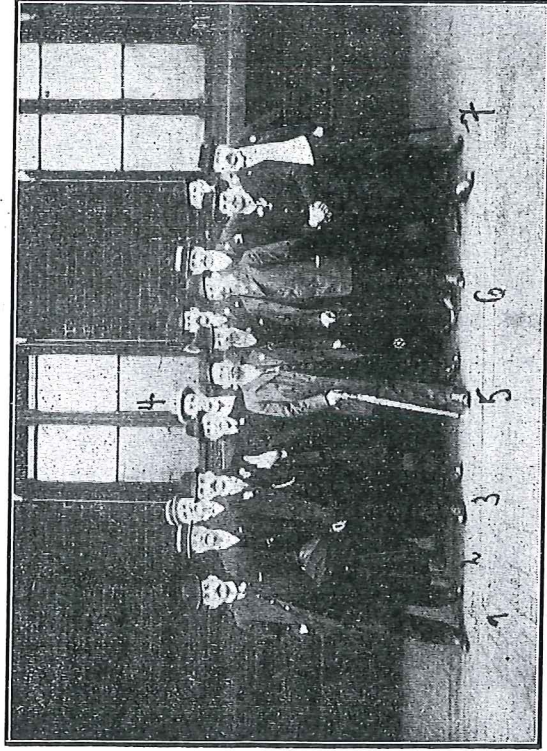
Spise, som Måven behøver, saa vil han ikke sjældent, om Leilighed gives, søge at bøde paa Mangelen ved skadelig Drik. Saa bliver han træt, tekjær, skjælder og smælder, dasker Børnene i Uide og er, som man siger, en ussel Husfader. Men dette er ikke hans Skyld alene. Han spilder sin korte Hviletid med at vente paa Maden, og da den endelig kom, tilfredsstillede den ikke Blodets og Legemets Krav. Noget maatte han have til Vederlag, men det var hans Skrøbelighed når han søgte dette i Drik. Men Konens Mangel paa Omhu og Opmærksomhed var det, som førte ham ut paa den gale Vei og gjorde ham til det, han blev. Det er en Omstændighed ved dette, som man vel bør mærke sig, nemlig at naar man er sulten eller Blodet fatigt paa Varme, da har dette ofte den Virkning paa Sindet eller Lunet, at man bliver mere utilfreds og ærgerrig, lettere ægges til Vrede end ellers. Derfor bør Ventingen og Alt, som kan give en saadan Stemning Næring, undgaaes. Dette er ogsaa stadfæstet ved et gammelt Ord, som siger, at Den maatte kun have ringe Livserfaring, der var daarlig nok til at bede en Mand, som man vidste sad hungrig og ventede paa sin Middagsmad, om at vise sig en væsentlig Tjeneste«.

Det Internasjonale Jernbane-

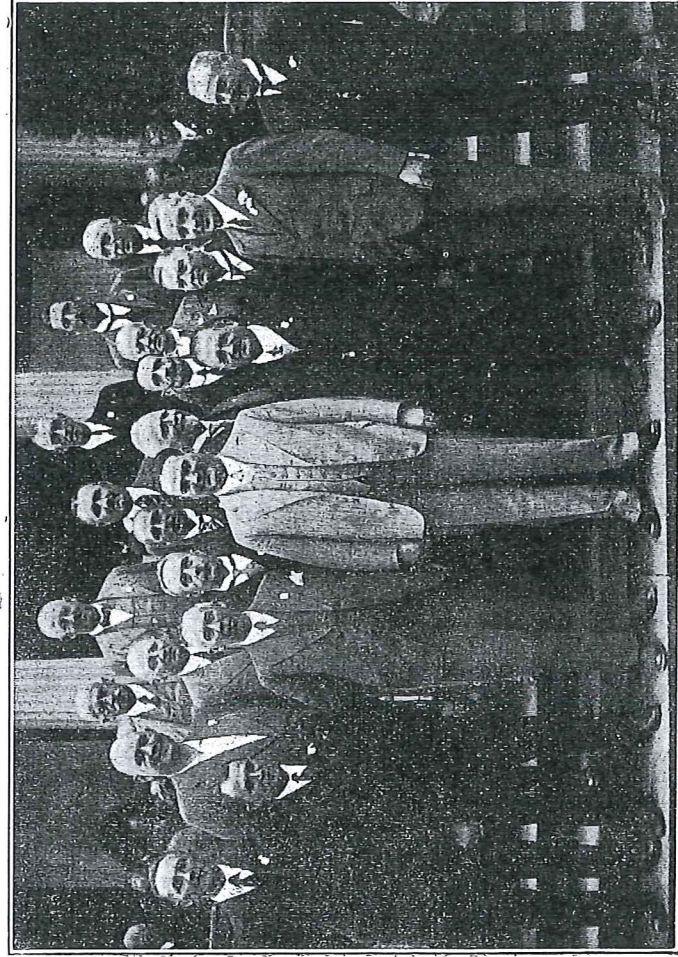
I. E. A. V.s kongress i Haag 1911.

Fra venstre til høire: Källström, Sverige — Van der Horst, Nederland — Dr. Békés, Østerrike — Dr. Gaye, Tyskland — G. Hansen, Danmark, — S. Vogt, Schweiz — Bateson, England — Blässar, Finland — Engebrøtzen, Norge.

I. E. A. V.s møte i London 1909.

1. Bezombes, Frankrike. 2. Thomson, England. 3. Engebrøtzen, Norge. 4. G. Hansen, Danmark. 5. Renard, Frankrike. 6. Blässar, Finland. 7. Weber, Schweiz.

I. E. A. V.s mottagelse hos borgermesteren i Altona 17. juni 1932.

1. rekke fra venstre til høire: Nordberg, Norge — Spanihel, Tsjekoslovakia — Van der Horst, Nederland — Dr Ebert Altonas borgermester — Weber I.E.A.V.s president — Ing. Brandt, Nederland — König, Schweiz.

Midterste rekke: Barbulescu, Romaniaa — Dr. Liebetrau, Tyskland — Brehme, Tyskland — Prof. dr. Gonser, Tyskland — Daumont, Frankrike — Dr. Békés, Østerrike — Ammann, Tyskland. Bakerste rekke: Dr. Notz, Polen — Dr. von Csia, Ungarn — Temunovic, Jugoslavia — Bower, England — Cedersborg, Sverige.

I. E. A. V. i tall.

Nedenfor gjengir vi en statistikk over hvad de forskjellige landsgrupper mottar i bidrag etc.

Når stiftet	Medlemmer.	Personale.	Understøttelse. Kr.
Bulgaria 1923	74	18 000	
Danmark 1903	1 331	22 000	1 300
Tyskland 1883	4 405	600 000	7 500
England 1882	20 000	600 000	
Estland	Mangler opgave.		
Finland 1902	2 271	17 000	2 900
Frankrike	Mangler opgave.		
Holland 1909	2 560	36 000	16 000
Norge 1893	800	11 000	2 100
Østerrike 1919	24	78 000	
Polen 1626	1 261	160 000	14 000
Sverige 1901	2 316	57 000	3 600
Schweitz 1902	1 410	34 000	6 000
Tsjekoslovakia 1923	490	160 000	100
Ungarn 1931	62	55 000	300
Jugoslavia 1929	959	83 000	
Romania 1928	352	100 000	

Foruten den økonomiske støtte i henhold til ovenstående opgaver yder også jernbanene ofte *portofri* befordring av forbundenes post.

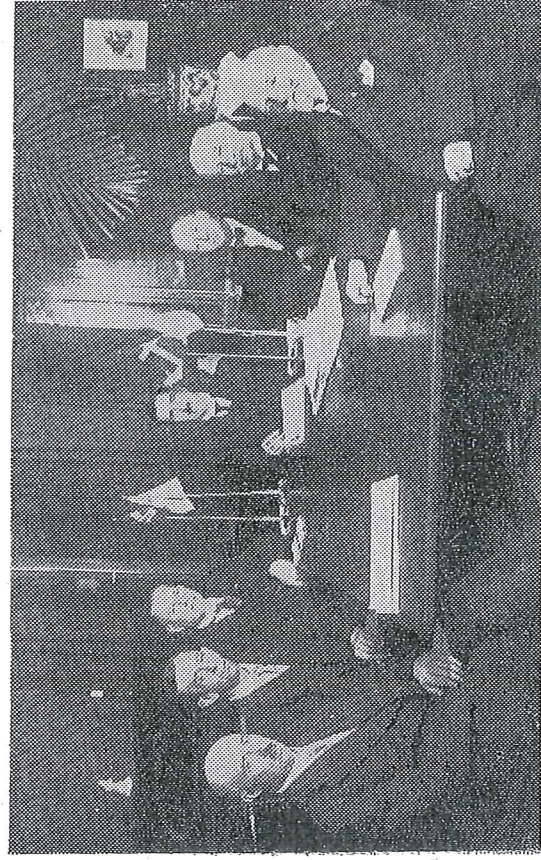
Dette er tilfellet for alle landsgrupper undtatt følgende: Bulgaria, Tyskland, Norge, Østerrike, Sverige, Schweiz, Tsjekoslovakia og Romania. Ved siden herav stiller de aller fleste land *gratis lokaler* til disposisjon for forbundenes møter og administrasjon og praktisk talt overalt sørges der for *billig alkoholfri* drikker til personalet. Egen *forbundsavis* har følgende landsgrupper: — Bulgaria, Danmark, Tyskland, England, Finland, Frankrike, Holland, Norge, Polen, Sverige og Schweiz.

Forbundenes merke er tillatt å bære på uniformen i alle land, undtatt Tsjekoslovakiet og Østerrike.

N.J.A. OG I.E.A.V.

Vårt forbund har siden stiftelsen av vårt internasjonale forbund i 1907 vært medlem og ofte deltatt i kongresser rundt om i Europa. Vi har også hatt den glede å ha besøk av våre utenlandske meningsfeller, således i 1923 i forbindelse med kongressen i Kjøbenhavn, i 1927 da kongressen holdtes i Stockholm og nu sist i 1932 da kolleger fra ikke mindre enn 8 land var tilstede på vårt landsmøte i Stavanger.

Avholdsforbund i tekst og billeder.

Fra et møte mellem de tre skandinaviske broderforbund.
Nr. 2 fra høire Kartrud, nr. 3 Parup, Danmark og for bordenden
Cederborg, Sverige.

Fra kongressen i Bukarest 1929.

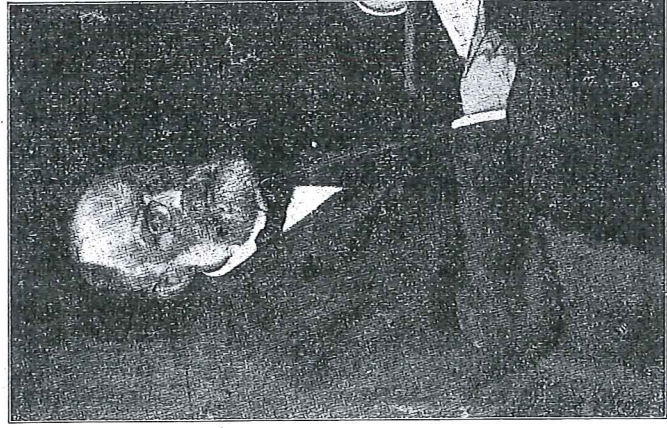

Båttur på Werchel i forbindelse med kongressen
i Polen.

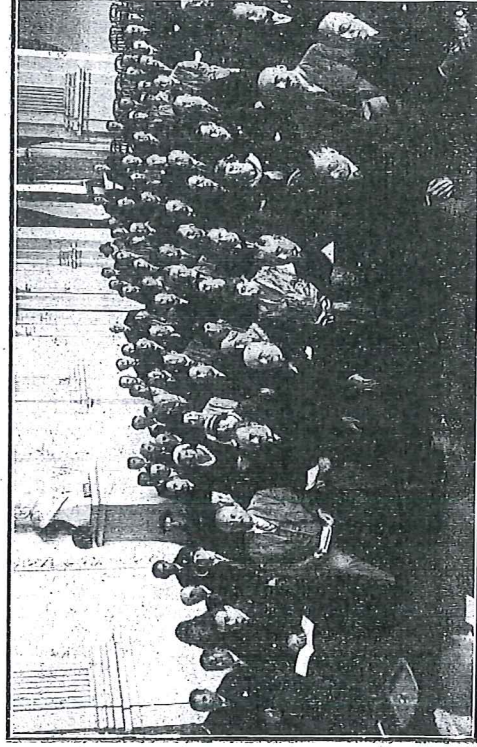
Herren lengst tilvenstre er det franske forbunds formann
hr. Beauchamp, Paris.

Jernbanedirektør Otto de Terra,
I.E.A.V.s første president og dets stifter.
Besøkte Norge i 1907.

Dr. Gaye,
tidligere president i I.E.A.V., død 1917.
Dr. Gaye besøkte N.J.A. i 1906 og holdt
ved den antledning foredrag i Oslo.

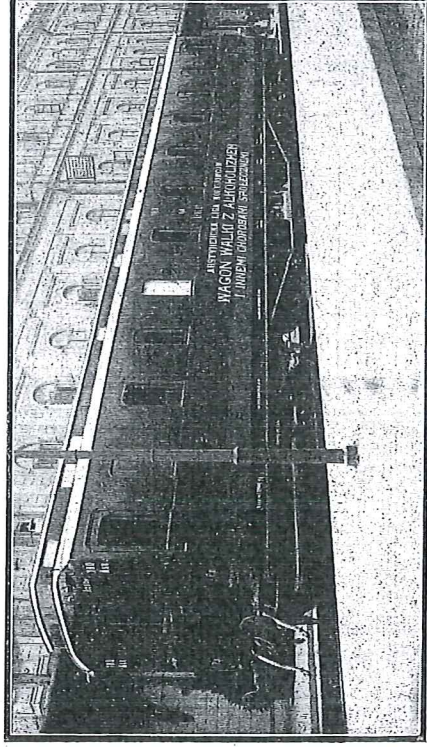

Fra kongressen i Warszawa 1931.

Agitasjonsmøte i Budapest i 1931.

Fra høire: Dr. Alexander von Csia og i midten: K. Weber,

Agitasjonsvogn tilhørende det polske forbund.

Fra jernbanens barndom eller mester'n fra U.S.A.

Når mester'n på Brobakk stasjon blev optatt til kritisk drøftelse — hvad der hendte ofte — kanskje også svært ofte, blev konklusjonen alltid noe i retning av Gaustad, enten det skjedde innenfor administrasjonens tilknyttede dører eller åpenlyst av dem som i egenskap av publikum hadde med ham å gjøre. Det var altså på den tid da trafikantene enda bare var »publikum« og synet av bil forårsaket oppløp, at mester'n på Brobakk var i funksjon og utfoldet sin virksomhet for N.S. B. — »Noget eksentrisk«, krenget kontorchefen tillært og dannet når en skrivelse fra Brobakk st. var innkommet og »optatt til behandling«, som det også dengang het i den administrative terminologi. »Han er rett og slett en tullings«, slapp det ut av Simen på Nesset som hverken var dannet eller tillært, men tvertimot naturlig og snøt sig i fingrene.

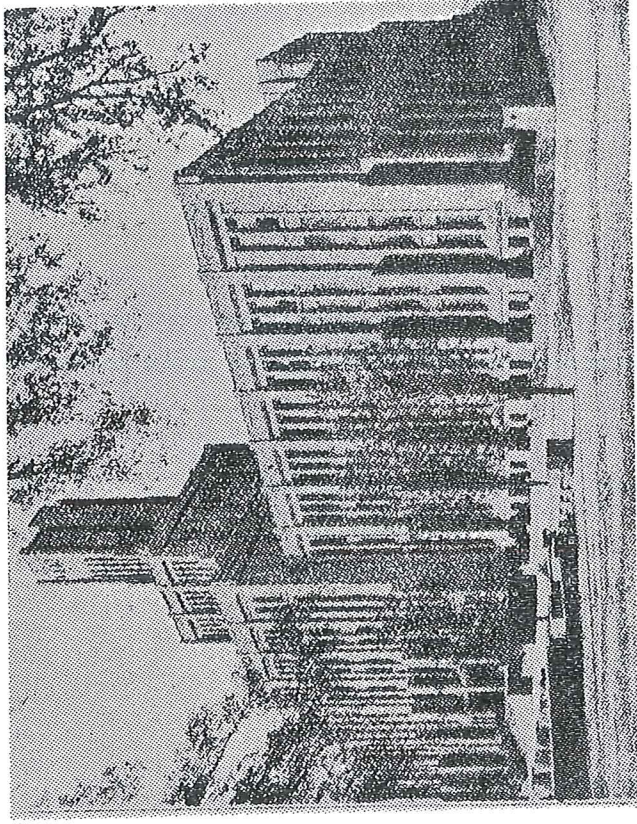
Men en mann blir aldri dømt etter fortjeneste her i verden. — Slik også med mester'n som dessuten levde på en tid da psykoanalysen og Freud var likeså ukjent som radio og jernbanevogner på gummihjul. Den naturlige årsak til at mester'n ikke var som sine kolleger — de andre av bestefartypen — stakk deri, at han hadde vært 10 år i Amerika. Når han derfor virket litt uvannt og mildest talt reglementstridig, så var det fordi amerikaneren i ham dukket opp både titt og ofte. Selv om denne undskyldning blir noe problematisk, så må det dog for sannhetens skyld nevnes, at han ikke holdte den gamle amerikanske Adam nede. Takket være dette forholdet blev Brobakk st. et livlig og interessant sted, hvor både betjening og trafikanter nok kunde bli forbauset og irritert, men det var synd å si at det var kjedelig der. Det var først to dager etter at jeg var ansatt ved Brobakk, at jeg egentlig blev såpass forbauset at det kan kalles sjokk. — Da jeg kom på kontoret om morgenen fikk jeg høre en jevn lyd som var påtagelig likt det en sag frembringer, når den eter sig gjennom bjørkeved. — Lyden kom visst fra venteværelset. Jo, ganske riktig, der stod mester'n med en uhyre flegmatisk mine og holdt på å sage det nye blankpolerte langbord i to deler. Midt i ødeleggelsen smilte han ondskapsfullt med store gulltenner og bad mig ta det med ro. »Disse kjøtt-huer kan da aldri gjøre noe som

yndlingsuttrykk, tenkte jeg. Mere fikk jeg ikke tid til å tenke, for nu hadde han fått blod på tann. Og før jeg visste ordet av det, var jeg trukket ut på plattformen. »Se på dette godshuset!« skrek han, »har De i Deres syndige liv sett noe så knuslet til godshus å være. Se på det!« — Riktignok var det bare andre dagen jeg var der, men det er dog temmelig stivt å tro, at jeg ikke hadde sett godshuset, tenkte jeg; men høit sa jeg: »Det ligner ei pent lite hønsehus«, for i det hele tatt å si noe. Han overhørte mig og blåste tilsynelatende en lang marsj i hønsehuset. Men det måtte vel allikevel ha sittet noe igjen for om en stund blåste han ikke lenger.

»Hønsehus«, mumlet han, smakte likesom på det. — Uten å vite det, hadde jeg berørt en av hans mange interesser. For tiden var det hønsestellet som var det viktigste — bare synd at hans kjeledegger måtte holde til i kjelleren. — Mot min vilje hadde jeg gitt støtet til at en idé tok form i hans indre. Det sammenbitte energiske trekk gav plass for et mildere, som folk med høns og haver og andre fuskere i jordbruket gjerne har. Et rent og uforfalsket »all right« betegnet at beslutningen var tatt: godshuset skulde bli hønsehus. —

»Folk kan lære sig til å hente godset med det samme, det er kommet«, sa han med sterk betoning på å lære sig. — »Altså tilpasningsevne«, nikket jeg samtykkende. — »Tilpasningsevne« er sikkert hans »Sure, go on«. Dette sa han vel

Hvor I.E.A.V.s styremøte i 1934 holdes.

De Nederlandske Statsbaners administrasjonsbygning i Ubrecht.

Som tidligere meddelt skal nærløpingene vil foregå og hvor vårt nederlandske broderforbund har sitt kontor og møtelokale som gratis er stilt til disposisjon av statsbanene.

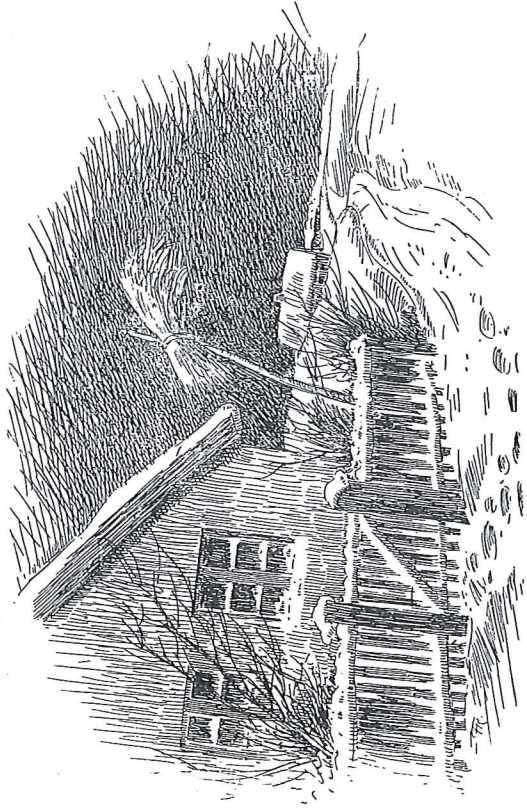
nærmest til sig selv, for i løpet av en snau eftermiddag hadde han av det så ofte nedrakkede godshus skapt det yndigste hønsehus, som hvite og brune italienerne kunde ønske sig.

Det hele så ut til å bli bare glede både for de nye beboere og for mester'n, som imøteså større produktivitet på grunn av de bedre boligforhold. —

Men det gikk her som i Edens have — herligheten blev bare kortvarig, for slangen — i denne forbindelse i form av selveste distriktschefen — kom settende og drev hønse ut av det nyskapte paradís. Og hvad mester'n angår, så er det all grunn til å tro, at han i få, men hisige ord blev gjort oppmerksom på hvad et godshus på en norsk jernbanestasjon egentlig er tenkt til. At det måtte gå galt, var vel i følge sakens natur nok så oplagt — og i betraktning av at min gode venn mester'n knapt otte dager i forveien, på femten store ark, hadde forsøkt å gjøre distriktschefen begripelig at utvidelse var nødvendig — så måtte det ende med skandale. — Det skulde heller ikke virke beroligende på chefen, at en underordnet sluttet en fremstilling med: »hvis De har det minste interesse for jernbanen, så undersøk De saken ved selvsyn.«

Slik kan man naturligvis tenke om en overordnet, men en annen sak er så å si det — virkningen er i de fleste tilfeller akkurat motsatt av hvad man på forhånd tenkte sig. — Det skal dog sies til chefens ros at han ikke overså bemerkningen, men tvertimot plutselig innfant sig på Brobakk st. med de femten store ark i en truende mappe, og med hastige skritt satte kursen rett på det forhenværende godshus. Hønsene måtte vel ha anet en kommende utkastelse, for et kor av kaklende protester slo chefen i møte, i det øieblikk han rev døren op. En hvit italiener, som nettop hadde fullbyrdet sin eggleggende misjon, blev nervøs og opfarende over den ukjente fredsforstyrer, satte rett på chefen med rasens kjente skvalder om dens brusende fjær. Det som foregikk etterpå er snart fortalt. Jeg fikk dessverre ikke lov til å overvære møtet mellom chefen og mester'n, så jeg er avskåret fra å la det bli historisk. Det sverver for mig noe slikt som om den ene hadde en høne å plukke med den andre. —

Hvem denne ene var, får leserne avgjøre. Protesten fra hønsene var stilet, husker jeg, da jeg langt om lunge smøg mig forbi — den lød bare som en fornærmet og resignert kommentar til dagens begivenhet. *Mixture.*

Den fyrste jolekvelden eg var kona.

Å, du så koseleg det skulde verta i kveld! Tenk fyrste joli i eigen heim — den kjære vesle heimen me hadde stunda etter å skipa i mange år. Endeleg! Og no var det jol. Og eg hadde vaska og baka det beste eg kunde. Hjortebakkelsene vart både feite og tunge, og jolebrødet hadde nok fenge ei *rand* det ikkje skulde havt. For neimen um eg skulde spara på *smøret* denne gongen — ikkje!

Men han Lars skrytte og sa at han likte so godt *smøltsmaken* (no-ko eg no veit han slett ikkje gjer). Og denne randi i jolebrødet kunde me berre skjera av — so. Grise-sylta var mest saftlaus på smak, endå eg tykte eg hadde havt meir enn mykje i av det slaget.

Lutfisken vart nok i hardaste laget, og det var mest det verste. Og då han Lars fortalde at heime i *deira* bygd var lutfisken svært *blaut*, då tykte eg at no gjekk det mi husmor-æra for nær.

Eg protestera og meinte som so at det kunde slett ikkje eg vita, for her bruka me han nettupp slik som han no var. (I parantes sagt: sidan hev eg havt antipati for *blaut* lutfisk).

Og eg tenkte at eg skal nok koka han både lenge og vel, so måtte han no vel mjukna noko.

Å jau, eg fekk nok tid koka fisken. For då han Lars kom heim til middags, fortalde han at han måtte nok kjøyra visitasjon i kveld. Eg vart radt yvergåvi. Skulde eg sitja her åleine — åleine, fyrste jolekvelden? Men nei, eg vilde ikkje syna mismodet mitt.

»Ja, ja, det er ingå råd for rådløysa, og når »plikten kalders«, so fær me finna oss i det båd,« meinte eg.

Eg hadde mest hug gjeva meg reint yver og stor-tuta. Men nei! Eg var kona åt ein banemann, og då »måsta jag resignera«, som svensken segjer.

Og eg tenkte: Han er ute jolekvelden seine. I storm og uver må han stå på sin post — gjera sin skyldnad — i kveld som hine kveldane. Men eit veit eg: han er fast-ande, stød og traust. Og med Guds hjelp kjem han nok heimatt i kveld og.

Men for tanken sveiv då alle dei kvinnor som kanskje i kveld — og andre kveldar — sat og venta på ein *full* mann, — ein mann som vilde skjemma heimehugnad og jolegleda når han viste seg. Og frå hjartedy-pet steig ei takk for eg hadde ein mann som aldri smaka rusedrykk. Kva som hende i samlivet vårt — det skjeret vilde me ikkje støyta på — det var mi visssa von!

Og bønri still og varm steig upp: »Å milde far! Du som sende sonen din til berging for alle folk — hjelp alle dei som i kveld er ute og strider og strevar for seg og sine! Hjelp dei alle å gjera sin skyldnad både på land og sjø! Og hjelp so alle dei som er *veiki* i vilje og hug! — Hjelp at me fær rusedrykken burt frå deira veg, og jolegleda — den ekte jolegleda — inn i alle heimar!«

Tårone tippa stilt ned på hendene mine. Då kvapp eg upp. Der kom toget! Sjogande for det ned etter som ei eldstripa i snødreivet. Og um ei stund stod mannen i døri — som ein stor snømann. Men då vart hjarta for fullt, og eg kasta meg innåt han: »Slikt må aldri henda meir, Lars!«

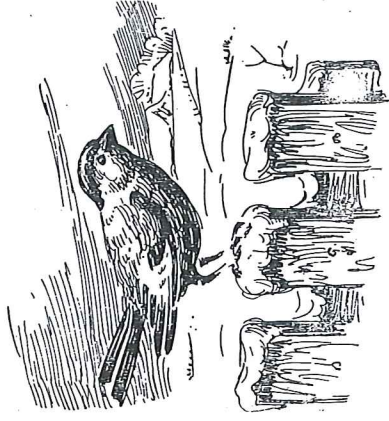
»Hå! Slikt fær du venja deg til mor! Det er snøstorm på fjellet! Toget fleire timar forseinka! — Er grauten og fisken ferdig, kona!«

Men korleis maten smaka, då me kl. 12 sette oss til bordet, hugsar eg ikkje.

Men denne fyrste jolekvelden som kona hugsar eg godt.

No er det mange år sidan, men eg spør alltid tett under jol: »Skal du ha tenesta jolafta i år, Lars?«

Kristi.

Mangler vi møte- kultur?

N.J.A.s fester og møter er preget av en kameratslig ånd, en familiar tone. Dette gjør vel sitt til at man reiser langveis for å komme sammen. Man blir jo så godt kjent, og man føler at man har gode venner.

Men det er et par ting jeg ikke liker i N.J.A. Det ene er det upresise med møttenes begynnelse i våre avdelinger. Man avterer et klokkeslett, men det bryr man sig niks om, når møtet skal begynne. Da går det gjerne 20—30 minutter, ja timen og vel så det over tiden, før man klemmer iveri. Dette er hensynsløst mot de som kommer presis. Denne slendrian kan og bør avskaffes. Begynner man mere presis, vil dette gå inn i de enkelte medlemmers bevissthet og forholdet vil bli bedre. Det kommer for en stor del an på ledelsen.

Det andre jeg vil påtale er at man viser så liten forståelse for musikkunderholdningen på våre sammenkomster. Jeg tror det er omtrent like galt i alle avdelinger. Skal et musikkstykke spilles, kan man være skråsikker på at det er noen som trassig må snakke. Jeg sier snakke, for jeg skal si at man nøier sig ikke med å hviske.

Jeg har selv spilt på N.J.A.s fester, og jeg vet at det er ikke innspirende og dra på fela, når deltagerne stikker hodene sammen i buntevis og lar truten gå.

Vi hadde et særlig kraast eksempel på Lillestrøm, da kvinneforeningen der, hadde sin jubileumsfest. Man hadde fått et strykeorkester til å spille, og det var en sann nydelse å høre på dets prestasjoner. De hadde et skjønnsomt utvalg i melodios musikk, og fremførelsen var utmerket. Men her var det også noen som prøvde å forstyrre med idelig snakk eller kanskje det var i uforstand. I hvert fall er det taktløst overfor musikerne, og hensynsløst mot de andre som setter pris på god musikk. Det bør bli en forandring her.

Fillip Reiersrud.

—o—

»Sol«.

Det Norske Totalavholdsselskaps julenummer er utkommet.

Det inneholder mange gode stykker bl. a. et av Fønhus og er rikt utstyrt med billedstoff. »Sol« må ikke mangle i noe hjem til jul i år. Det koster bare 75 øre.

—o—

De lange referatene.

Jeg har liggende foran mig noverbummeret av avisen vår. Det står på siste side at avisen har flere referater som må stå over. Og så kommer det: »Avdeling 3 har rett: Vi bør utvide.« — Det har aldri avdeling 3 sagt. Vi har fremholdt at avisen får ha den størrelsen den har, inntil N.J.A. blir slik situert at avisens utvidelse kan økonomisk forsvares.

Vi har også fremholdt at avisens størrelse kunde greie sig hvis våre referenter kunde innse det skadelige i de lange inserater til fortrengelse for andre.

Referenter, les redaktør Nordbergs utmerkede, konsise, og korte referat fra I.E.A.V.s kongress i Beograd. Les det, og ta lærdom av det. Se hvor meget han har fått med. Selvfølgelig alt av interesse. Og enda har han ikke brukt mere plass, enn enkelte av våre referenter må ha for å referere et avdelingsmøte med et besøk på 8—10 medlemmer.

I samme nummer er også et referat av en tale som Bjørsvik har holdt. Ja, det begynte jo i oktobernummeret, og det står »fortsettes« under nu også, så det skal vel ennå gå i noen nummere. Talen er vel bra nok, men man må da være barmhjertig, og tenke på den begrensede plass i avisen også. Tenk om alle som holder taler innen N.J.A. skulde sende disse inn til avisen. Det blev nok ikke greit for redaktøren da, for den ene talen kan være den andre verd.

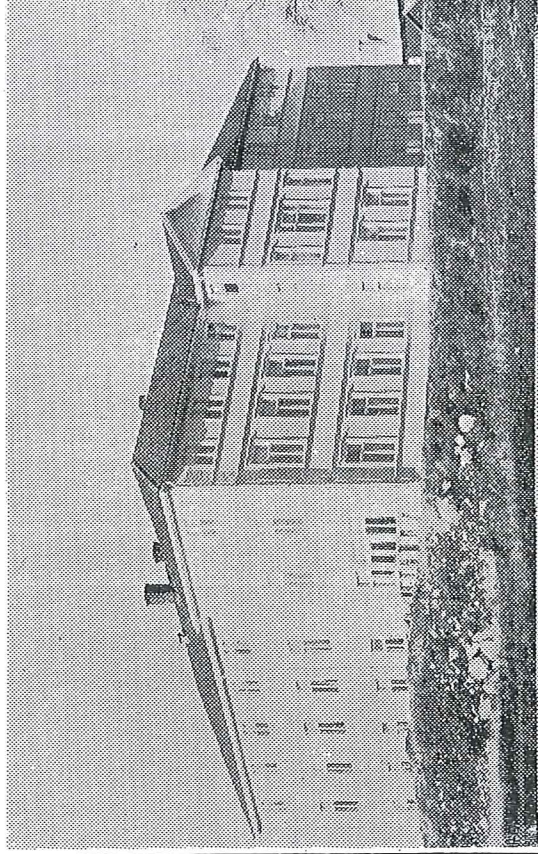
På I.E.A.V.s kongress i Beograd blev der nok holdt mange interessante foredrag, både av president Weber, såvel som andre størrelser. Og jeg tror også at redaktør Nordberg hadde lyst til å la oss få et mere utførlig referat fra disse, uten tvil, vektige foredrag; men han vil ikke stille sig i veien for sine medarbeidere. Ære være ham for det. Nei, det må bli en forandring nu, referenter. Hvis dere ikke bremser eller korter av litt nu, kveler de avisen snart. *Fillip Reiersrud.*

For å forebygge en eventuell misforståelse vil jeg oplyse at talen som det her siktes til er innsendt av en referent på møtet og ikke av foredragsholderen selv.

Talen er så god, og referatet så samvittighetsfullt laget at den burde ha fremkommet i annet utstyr og mindre opdelt, om bare plassen hadde tillatt det. Reiersrud har rett i at referatene bør være kortest mulig og vi har inntrykk av at referatene forsøker å ta hensyn til dette.

Red.

Asylnøden.

Hovelsåsen Alkoholistanstalt.

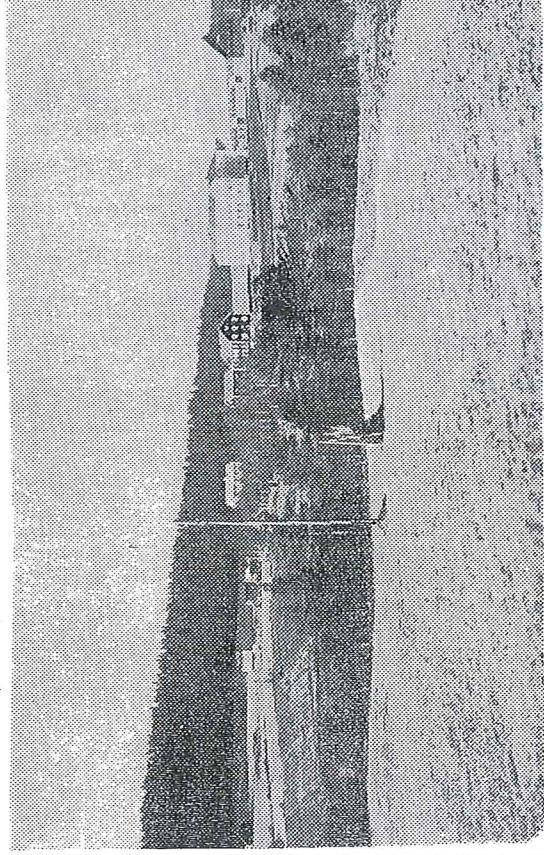
Herr redaktør!

Avholdsforbundets formann bad meg forleden om å skrive litt til julenummeret. Jeg etterkommer hermed anmodningen, i håp om å være litt heldigere med plass i år enn ifjor. Jeg synes at asylnøden må optas som et meget aktuelt spørsmål, og jeg må få benytte denne anledning til å skrive litt om den.

Det er en velkjent sak at det her i landet i lang tid har vært mangel på asylplass for effektiv behandling av drikkfeldige. Vi, avholdsfolk har pekt på denne kjennsgjøring i lang tid, men hittil så om trent forgjaves. For noen år siden regnet man at der var 16 000 drannhelvellig asylplass til omkring 400, altså bare en liten brøkdel av disse syke kan få hensiktsmessig kurbehandling. Den uhyggelige store rest er der ikke asylplass til. Den er i stor utstrekning henvist til å forbli i sin elendige stilling, inntil døden kommer som en befrier. Man er sikkert på alle hold klar over, at behovet for meget mere asylplass er tilstede og er meget stort, men hin-

dringen er utgiftene. Det koster mange penger å realisere dette spørsmål tilfredsstillende. Vi som atter og atter reiser dette krav, skjønner at det er utgiftsspørsmålet som står og stenger. Men her foreligger en tvingende nødvendighet, større enn mange andre. Her gjelder det mangfoldige medmenneskers liv og velferd hvert eneste år. Her kan man virkelig ikke la det skure lenge. Her får andre tiltak vike hvis det er nødvendig. Pengene må skaffes. Rusdrikkomsætningen tilfører statskassen ca. 100 millioner kroner år om annet og det ligger svært nær å tenke sig at noen av disse midler burde kunne anvendes til asylter for drikkfeldige. Pengene kunde vel også skaffes ad forskjellige andre veier f. eks. ved at statens tilskudd til brennevinproduksjonen istedet gikk til økning og drift av asylter for alkoholistene.

Asylnøden konstaterer et forferdelig trist forhold og nu må avholdsfolk og edruelighetsvenner gi kravet om flere asylter en fast plass på sine årlige saklister og vi må gjenta kravet inntil det blir imøtekommet.

Sikringsbygning, verksted, hovedbygning, fjøs m. v.

Jernbane-humor.

Vognvisitøren og trafikkinspektøren.
En trafikkinspektør som var usedvanlig mager kom en dag til en stasjon hvor vognvisitøren var usedvanlig tykk.

Disse to møttes og der forekom følgende replikker.

Vognvisitøren: Det er kaldt idag.
Trafikkinspektøren: Ja, men flesket fryser vel ikke?

Vognvisitøren: Ikke tørrfiske heller!

*

En annen gang kom den samme inspektør, som forøvrig var en interessert og energisk mann, til den samme stasjon. Han hadde gått fra vogn til vogn under farten og stod nettop på en stakevogn da toget kjørte inn på stasjonen.

Vognvisitøren, som var på plattformen la seivtsagt merke til denne noe usedvanlige måte å inspirere på, og da toget stoppet ruslet han bortover til konduktøren og sa:

— Det er noe uorden med en vogn foran i toget.

— Jaså, hvad er det med den da? spør konduktøren forundret.

— Jo, svarer vognvisitøren og biter av en skrå, det er en stake for mye på'n.

*

Av en stil på jernbaneskolen.

— Stasjonsmesternes viktigste plikt er å spasere på platformen og prate med publikum.

*

En elev skulde engang skrive om sporvekslen og kom da blandt annet med en setning hvor der skulde stått: fra hjerestykket til tungespissen. Imidlertid skrev han: fra hjerestykket til lungespissen.

*

En jernbanemann og hans hustru hadde besluttet å tilbringe ferien på hver sitt sted.

Under pakningen spør fru: — Hvor længe er det til mitt tog går John?

Mannen ivrig: Nettop passert Eidsvoll, går om to timer åtte og tyve og et halvt minutt!

Vi har fått lov om edruelighetsnevnder og derigjennem har det norske folk slått fast at alkoholisme er en sykdom. Alle har en felles plikt overfor syke medmennesker. Edruelighetsnevnder er opprettet i enkelte byer og de vil visselig snart gjøre den sørgelige opdagelse at den mest effektive hjelp for disse syke er stengt, idet asylplass ikke kan skaffes. Opta nu agitasjon for denne sak.

Stabekk 27. november 1933.

Bernt Somdalen.

—o—

KRISTIANSAND

Til radiointeresserte!

Det er en stor betryggelse for den som kjøper radio, at han kjøper i en forretning som gir god service. — Det får De hos oss.

Kjøp Deres radio, hos oss.

Vår radiomann fører tilsyn med Deres apparat.

Salg på avbetaling.

Christiansands Glasmagasin.

Chr. Wilhelmsen

Froylands hjørne.

Største utvalg i moderne kåpestoffer og kjolestoffer.

Klipning utføres efter mål.

HUSTAD & CO. ^A/_S

Spesialforretning i

Reiseartikler og

Skinnavarer.

Kjøp hos

ANDR. WILHELMSEN

Drogeri, Parfume

og

Sykepleieartikler.

Henr. Wergelandsgt.

A. HØIGILT ^A/_S

Herre- og Guttekonfektion

Arbeidsklær, Trikotage og Skotøi.

Fra Nyttår er forretningen tilflyttet Markensgt. 37.

Vet du det?

(Svarene finnes på side 15).

1. Hva er M.A.
2. Hvilke forbundsmerker har M.A.
3. Hvem er redaktør av Magnæ?
4. Hvem skriver under merket »Templar« i Godtemplarbladet?
5. Hva heter formannen for det franske Jernbane-Avholdsforbund?
6. Hvem er Verdenslovsjens chef?
7. Hva heter redaktøren av I.H. F.s Månadsblad?
8. Hvilke sorter rusdrikk omfattet det islandske forbud?
9. I hvilken avdeling utkommer den håndskrevne avis Tanken?
10. Hvilken bank i Oslo het oprinnelig Totalistenes Aktiebank?
11. I hvilket skuespill drøfter Jonas Lie alkoholkapitalens forretningsmoral.
12. Hvilket svensk verk er den be-

Ch. Delauran - Barber og Frisørsalon

Henr. Wergelandsgt. 21. — anbefales.

Barberkniver slipes og opsettes. *Betryggende desinfeksjon.*

Ved kjøp og reparasjon av ur hos oss har De den beste garanti.

J. HISTØL - Urforretning.

„La Reine“

Medlem av blomstertelegrafn.

Blomster Markensgt 29 — Telefon 2521. **Kranser**

„Kaktus“ Blomsterhandel.

Godt utvalg. — Friske blomster. — Pene kranser.

— Rimelige priser. —

Nodeland & Martinsen A.S

Lærforretning

i Samvirkelegets hus.

Lær, fettlærstøvler og kalosjer. Tresko og gammistøvler.

Vi anbefaler våre forretninger.

Godt assortert i allslags juleknausk til julebordet.

Theodor Mykland

Markensgt. 45.

Olav Mykland

Dr.gt. 81.

Urmaker Arne Lunde

Markensgt. 15 — Kristiansand S — Telefon 2837

Godt utvalg i moderne ure.

tydeligste tendensroman avholdsbevegelsen kan ta til inntekt for sine standpunkter?

13. Hvem av våre medlemmer er kjent som en varm tilhenger av fredssaken?

14. I plakaten fra Hovedstyret om forbud mot berusede personers adgang til stasjoner osv. stilles det med visse andre som også rammes av forbudet. Hvem er disse?

15. Hvem har gitt forbundet vandrebanneret?

Julefest.

Avdeling nr. 19 har julefest lørdag den 30. desember 1933 for alle jernbanefolk med familie og kjente i Godtemplarlokalet i Øvrengt. Bergen kl. 20 (8). Godt og rikt holdig program med sang, musikk, taller og gang rundt juletre, samt bevertning.

Inngangspenger: Voksne kr. 1.00, barn kr. 0.50.

Folk østenfra hjertelig velkomne. *Festkomiteen.*

—0—

Nyttige julegaver har i de senere år hatt en anseelig aktualitet. — Spør efter de norske julegaver! —

Ubrutt kjede.

Styret enedes om å forsøke i innværende år å få litt mer liv i ulike avdelinger samt å reorganisere, der hvor dette var nødvendig.

3. november var sekretær og formann på besøk i avdeling 9, Larvik. Møtet holdtes i Skien og på dette møte blev fastsatt faste møtedager, fortløbig 1 gang i måneden, med kond. E. I. Pedersen som avdelingsformann. Fredag 24. gikk turen via Kragerø til Arendal. Denne avdeling har som bekjent tatt en hvil. Nu syntes både vi og enkelte medlemmer dernede at hvilen var lang nok, hvorfor et møte blev holdt på Misjonshotellet i Arendal. Her endedes man om å velge nytt styre, og å fastsette faste månedlige møtedage. Vognreparatør Kittelsen blev valgt som avdelingsformann.

Ikke nok hermed; når vi var så langt nede besøkte vi også avdeling 11, og hadde et riktig koselig avdelingsmøte søndag i Matstua, Kristiansand.

Rosinen i pølsen er dog at søstrene i alle disse 3 avdelinger vil komme sammen for å stifte kvinneforeninger. Vi har derfor de beste forhåpninger om at retningsen blir riktig og farten upåklagelig.

Vil få lov å bringe alle 3 avdelinger sekretærens og min varme takk for den velvillige imøtekommethet og gode mottagelse der blev oss til del.

28. november 1933.

Amund Amundsen.

Der står kvinner bak.

Vår saga beretter om mannsnot og slikt som skryter om stordåd og kriger. Men når stordåd og skryt går sammen i dikt må en vente den verste slags smiger. Men det tror nu jeg og mange med mig: Var helten ei svak stod der kvinner bak!

Som tve års yngling jeg trykket min pike (ettertrykk forbudt), jeg drømte om blomster og månelys sti, men siden — ja siden, så flaut å må si de', da piken løp bort, var drømmen forbi. Jeg stengte mig inne og ruget på minne' det hvisket fra vegger og tak: Nu står der visst kvinner bak.

Skipper'n han Amund som nu styrer skuta, han sier at farten og kursen er go'. Og nu tar'n peiling og hytter til gutta:

Om medvinden slakner, skal vi by'ne å ro.

Da svarer i kor alle mann om bord: Vi tar gjerne et talk, for nu står der kvinner bak!

Fr. N.

Halden landsmøtebyen i 1934.

Det kan nu anses som avgjort at landsmøtet i 1934 blir i Halden. Landsmøtegeneralen Johansen har allerede begynt å samle sine tropper og snart får vi vel høre nytt fra Fredriksten.

Næste nr.

utkommer omkring 10. februar 1934. Stoff må være innkommet innen jannuars utgang.

Avdeling nr. 8

har møte i Sarpsborg den 14. januar 1934 i Matstova.

Fra Kristiansand.

Når der nu i lange tider har vært stille fra avd. nr. 11, så skyldes det alene at sekretæren ikke har kunnet avse tid til å skrive referater. Avdelingen har vært i arbeide hele tiden. Der er holdt både avdelings- og styremøter. Søndag den 26/11 hadde man siste møte, og da hadde vi den glede å ha besøk av forbundets formann og sekretær. Til dette møte hadde man strevet for å få endel utenforstående til å møte, men dessverre var det bare ganske få som etterkom anmodningen, så hele møtedeltagelsen bare var ca. 25 personer. — Av større saker som blev behandlet på møtet kan nevnes avdelings julefest, som blev avsluttet avholdt 6. januar 1934.

Avdelingens julefester har i de senere år samlet en masse deltagere, således sist ca. 200. — Et så stort arrangement er forbundet med store utgifter, men avdelingen er for tiden så vidt godt økonomisk situert, at man i år akter å klare julefesten uten ekstra foranstaltninger.

Forbundets formann talte på møtet; han opfordret spesielt kvinnene og de utenforstående til å slutte sig til avdelingen. — Forbundets sekretær hadde også ordet og overbragte hilsener fra flere avdelinger.

Så var det utmerket bevertning og avdelingens avis, »Dølen«, blev oplest samt leste lille Aslaug Kiledal et dikt og derpå var det avslutning ved sekretæren.

Stemningen på møtet var utmerket, og man har det beste håp om å få i stand kvinneforening i avdelingen i den nærmeste fremtid.

Sekretæren.

AVAN-DEN-BERGH'S
MARGARINFABRIK

Jernbanefunksjonærer!

Benyttter De Dem av Deres rettigheter som jernbanemenn og derved også de mange fordeler som kan opnås gjennom Østbanernes Forbruksforening

Bestill vår prisliste over kolonial- og fetevarer m. v. Forviss Dem om våre enestående billige priser på skotøi og skoreparasjoner. — Også i andre varebransjer kan inntegnede medlemmer opnå store fordeler gjennom oss.

Østbanernes Forbruksforening.

Avdeling nr. 13

holdt fellesmøte på Eidsvoll søndag den 29. oktober.

1. Formannen åpnet møtet og ønsket vel møtt og rettet en spesiell hilsen til br. Tømte og str. Tømte fra avdeling nr. 4, Hamar.

2. Sang nr. 8 blev sunget.

3. Formannen refererte en innbydelse fra avd. nr. 3, Drammen, til møtet tirsdag 2. november.

4. Ordet blev gitt til frk. Enger, som holdt et meget godt foredrag om hvor nødvendig det er å avholde sig fra berusende drikk, særlig da for jernbanemenn og chauffører.

5. Ordet fritt. Wibeck syntes man skulde snakke om hvordan man skulde legge an det fremtidige arbeide.

Tømte takket for innbydelsen og omtalte hvor vanskelig det var å arbeide

innen avd. 4's distrikt. Han mente avdelingene bør besøke hverandre mere enn tilfellet er nu.

Bielland trodde at han hadde gått feil, da han kom inn og så at der ikke var noen andre fra avd. 1. Han uttalte at han ikke hadde noe mandat til å hilse fra avd. 1, men han vilde bare bermerke at han var tilstede og samtidig takke for innbydelsen.

Berntsen hilste fra forbundets formann som var forhindret fra å være til stede.

Sekretæren.

Avdeling nr. 13

holdt medlemsmøte i »Concordia«-lokale, Lillestrøm, den 8. november.

1. Formannen åpnet og ønsket vel møtt.

2. Sang nr. 20 blev sunget.

3. Protokollen oplest og godkjent.

4. Re-

ferertes en skrivelse fra arbeidsutvalget.

Efter en del diskusjon blev efter forslag av J. Pedersen skrivelsen vedlagt protokollen. Avd. 13 har lenge praktisert de arbeidsmetoder som der pektes på i arbeidsutvalgets skrivelse. 5. Utsatt sak fra forrige møte blev igjen utsatt. — 6. Redaktøren av »Vekkerklokka« fikk vel fortjent bifall etter sin oplesning av aftensens nummer. 7. Kvinneforeningen bød på et veldekket bord. Utlodningen innbragte kr. 12,10. — Tilslutt takket kvinneforeningens formann for samværet. Tilstede 17 medlemmer.

Sekretæren.

Avdeling nr. 9

hadde et godt besøk og vellykket møte i Kaffe-stova Larvik, søndag den 3. desember. Representanter fra avd. 1, 2, 3 og 15 var fremmøtt. Hr. stasjonsmesteren Somdalen holdt et utmerket foredrag og høstet sterkt bifall. Styre for kvinneforeningen blev valgt, disse skal i den nærmeste fremtid ha konstituerende møte. Næste møte holdes i Skien antagelig søndag 10. januar. Formann takket for det gode fremmøte og det hyggelige samvær blev avsluttet.

Referent.

Avdeling nr. 18

holdt sitt møte tirsdag den 7. nov. på Vestbanens fraktdokskontor i Filipstad. Møtet åpnedes med sang nr. 19, hvorefter varaformannen, Johansen, ønsket de fremmøtte velkommen, samtidig som han takket bestyrer Langås for hans arbeide for at avdelingen nu hadde fått sitt møtested ther.

Protokoll fra forrige møte oplestes og vedtokes uten bemerkning. Stm. Somdalen, Gjøvik, som nu er flyttet til Stabekk, hilste fra avd. nr. 2 og fortalte litt om arbeidet der. Det var et tungt arbeidsfelt og sådant fremmøte som her kunde ikke avd. nr. 2 opvise. Formannen takket for hilsen og bad Somdalen om å ta med hilsen tilbake fra avd. nr. 18.

Fra arbeidsutvalget oplestes sekretærskrivelse angående vinterens arbeide. Denne blev behandlet. Avd. 18 hadde på forrige møte 5/10 drøftet spørsmålet fra værende medlemmer og de øvrige punkter vil etterkommes i den uttrekning det passer avdelingen.

Møtets program var: »Forbundets formann om vinterhalvårets arbeide«. Amundsen takket først for innbydelsen og uttalte at det er hyggelig å komme til avdelingene og når han kunde, etterkom han gjerne slike ønsker. Takket også for at avd. hadde tatt arbeidsutvalgets henvendelse op til behandling og gikk nærmere inn på skrivelser i sin helhet. Med hensyn til fremmøtet syntes han avd. stod godt. Appellerte til kvinnene om å få flere med, så kom mennene også. Fortalte litt om hvad forbundsstyret hittil hadde utført og om planene for tiden fremover. Nevnte også at der får i likhet med ifjor vil

Jule- og Nyttårsønsker.

(Forts. fra 2. side).

GOD JUL! — GODT NYTTAR!

Avdeling nr. 18:

Johan Langås.
Emilie og Isak Johansen.
Lydia og Jac. Jacobsen.
Thora og Harry Nilsen.
Elida og Ottar Sæterdal.
Martha og A. O. Eng.
Sigrid og Sigurd Stokke.
Johanne og Bernt Somdalen.

GOD JUL! — GODT NYAR!

Avdeling nr. 19:

Marta og Trygve Sandberg.
Birgit og Knut Bolstad.
Kari og Samson Belsnes.
Margrete og Nils Bolstad.
Kristina og Lars Brunborg.
Mathilde og Johannes Romslo.
Magda og Johan Romslo.
Bertina og Bernt Sævig.
Anna og Olai Bjørsvik.
Ragnhild og Aksel Gundersen.
Marie og Johannes Høilandssjø.
Amanda og Magne Bolstad.
Helga og Marius Trana.
Josephine og Leif Erichsen.
Ragna og Birger Guddal.

Brita og Johs. Dagestad.

Astrid og Johan Wål.

Marie og Jacob Jacobsen.

O. B. Hansen med frue.

Jens Berg med frue.

GOD JUL! — GODT NYTTAR!

Avdeling nr. 20:

Signe og R. Vist.
Anna og Karl Toldnes.
Marie og O. Molde.
Jørgine og E. Bratsve.
Olga og Hj. Bulling.
Gudrun og O. Valnes.
Ingeborg og B. Toldnes.
Julie og A. M. Rinnan.
Lovise og A. Haugen.
Louise og O. I. Brandtzæg.
Anna Rognhaug.
Odd Toldnes.
Amalie og Joh. Fr. Schive.
Marie og P. Bennum.
Helga og P. W. Nilsen.
Anna og Arne Vang.
Marthine og T. Jernstad.
Haldis Rein.
O. L. Rasch.
Signe og Aksel Garberg.

meldelse på 2 nye medlemmer. Efter opfordring fra formannen gav br. Rinnan en reiseskildring fra en tur til Mosjøen og Lierne i sommer. — »Tanken« oplestes ved redaktøren, br. Bennum. — Da første møte skal holdes i Levanger blev det efter forslag av Rasch lagt i styrets hånd å arrangere det. Oplesning ved lærer Rannem. Sang nr. 24. Møtet slutt kl. 19,30.

Efter møtet blev vi bevertet med kaffe og smørbrød. Formannen takket for fremmøtet og arrangørene for den hyggelige dag de hadde beredt oss.

*

Avdelingen holdt søndag 5/11 sitt møte hos Jøkk.f. Toldnes, Levanger. — Formannen ønsket velkommen og takket vertskapet for at vi etter fikk komme og holde vårt møte i deres hjem. Protokollen fra forrige møte referertes og godkjentes. Ref. skr. fra forbundsnye medlemmer. Ref. skr. fra forbundsstyrets arbeidsutvalg som blev behandlet. — Blev besluttet at avd. avholder juletreffest i likhet med foregående år. Festsomiteen og styret arrangerer. — Br. Johs. Toldnes hilste fra avd. nr. 14, Trondheim. — Formannen takket br. og str. Toldnes for alt godt som blev oss tildelt i deres hyggelige hjem. Br. Toldnes takket på hustruens og egne vegne for besøk og ønsket oss velkommen igjen ved senere anledning. Sang nr. 22. Før og etter møtet blev vi bevertet på det beste med kaffe og chokolade samt smørbrød.

Referent.

Fra avdeling nr. 19.

Bjørsviks tale.

(Fortsettelse fra f. nr.).

Borni ja. Som han sa en mann i skodespelet »Ordet« som nett no vart framsynt i Bergen. Eg hadde so nær støynt borni, dei som er dei største i himmelen. Men seg meg du mor eller far, er ikkje borni ogso det største her på jordi? Hev du noko større som ligg deg i tankane emi dei? Ver still og tenk: er ikkje borni dine alt? Kva er du imot dei? Og desse små, som du ikkje hev rett å sulka til med noko stygt, dei øydelegg du gjerne heilt med ditt liv som du har blanda med alkohol. Det er mange slags folkesynder eg hugsar frå mine bornear. Men dei fleste er berre mest små og utsletta no. Men ei stor er det, som ruvar høgt endå. Og det er alkoholsyndi. Og kvifor ruvar ho so stort. Fordi ho gjorde meg mest vondt. Ho var det som har skuldi til so mykje. Å kor mykje annorleis mangt kunde ha vore, fann eg ut i bornetankane mine, um ikkje rusdrykken hadde vore. Gjerner hadde eg fenge eit par skeisor ogso da, istadenfor ein drukken far, som eg eingong fekk når han kom att frå byen. Ja det var mangt soleis; men det var likevel lite, imot det såre eg fekk ved å sjå mor gråta av skuld rusdrykken. Då harmdest eg. Det var då ikkje turvande å gråta henna mor

Svar på spørsmålene.

9. Avd. 20, Steinkjer.
10. Arbeidernes-Landsbank A/S.
11. Wulffie & Co, som hadde premiere i Oslo 10. april 1901.
12. Korkarlen av Selma Lagerlöf.
13. Johs. Hannevold, Drammen.
14. Barn, tunghörte og hjelpeløse. På nynorsk lyder teksten: Lat aldri barn, drukne, tunghörte eller andre vanhjelpte folk ferdest på lina eller stasjonen.
15. Avd. 1, 3 og 13's kvinnefrg.

utkomme et julenr. av bladet og bad alle støtte med annonser og artikler. Formannen takket Amundsen for fordraget.

Som programnevnd for 1ste halvår 1934 valgtes: Langås, Jacobsen og fru Sæterdal. Sekretæren fikk i opdrag å samle inn annonser til julenumret.

Efter sang nr. 14 gikk vi over til bevertningen, der som vanlig var god og rikelig. Møtet slutt kl. 22,25. 10 medlemmer og 2 besøkende tilstede. Næste møte tirsdag 5. desember i fraktdokskontoret kl. 19,30 med program: »Innstilling fra programnevnden og samtale om juletreffest«.

Sekretæren.

Vinterprogram for avd. nr. 19.

Sundag 10. desember: Møte i Arna hjå banevoktar Johan Romslo: Program for julefesti og anna.

Laurdag 30. desember: Juletreffest i

Bergen. Festlokale: Godtemplarlokallet i Øvrevegaten.

Sundag den 11. februar: Årsmøte i Bergen. Møtelokale: I.O.G.T.s kafé, Øvrevegaten. Til handsaming er: Årsmelding, rekneskap, val av styre, programnemnd, utsendinger til landsmøtet 1934 og ymse andre saker.

Styret.

Avdeling nr. 20

holdt søndag 10/9 sitt møte i U.L. »Framsyns lokale, Mære. Våre medlemmer ved Vist, Mære og Sparbu arrangererte. Ved ankomsten blev vi bevertet med kaffe og kaker. Møtet åpnedes av formannen, br. Schive, kl. 17,20, og ønsket medlemmene vel møtt. Sang nr. 9. — Protokollen fra forrige møte ref. og godkjentes. Ref. fra forbundsstyremøte 26/8. — Formannen leste en artikkel i »Jernbanemannen« fra landsmøtet ved M. Trana. — Endel skrifter ang. valget blev utdelt. — Forelå inn-

berre for denne filla rusdrykken. Ho hadde so nok å gråta for likevel tykte eg. Og då einn ikkje gråte henne i utrengsmål. Dette med rusdrykken var i utrengsmål.

Seg meg du far. Hev du born som du soleis gjev svarte skugger på bor-mesinnet? I so fall, so slutt med det straks. Og hev du ikkje gjort det, so arbeid for, at du ikkje gjer det heller. Lat bornesjeli vera usulka innimsto av rusdrykkgrunnar. Det kan visst vera nok av skuggemenker yver bornelivet likevel. Enda ein gong vill eg bede Dykk koma til oss og vera med i vort avhaldsarbeid.

Til dykk kjære brør og systar i avdeling vil eg nytta høvet og beda dykk vera trugne i avhaldslovnaden som de hev gjeve. Hald avhaldsfana høgt. Legg ho ikkje ned. Skulde du ikkje greida halda henne uppe lenger, so gjer som Torst. Folesom gjorde i Stikkestadslaget. Han støyrdde stongi so hardt han kunde i balkken ned fyre seg innunde. Og på denne vis vert fana hans Olav standande uppe tilsyn for alt folket. Soleis må me gjera det. Og fana vår, det må vera livevisi vår. Det må livvast soleis, at det syner att etter oss um me er vortine trøytt og ikkje er meir. Me må verta lik desse moralkjemporne som fyrr hev nemnt, og det kann me um me vil.

Det hender stundom, når me er ute og vitjar lagsfolki våre, at me spør oss fram til dei. Dei som me då spør oss fore hjå, frågar då gjerne etter, kva me vil vedkommande. Å jau segjar me, me hadde tenkt å ha eit avhaldsmøte her. Men er han avhaldsmanndå, spør dei. Ja, segjar me. Det var da underleg, torvar dei. Slikt høyrest ikkje gridd ut. Det må sjølvstakt ikkje vera tvil um at me er avhaldsfolk. Ogi alt vårt liv må hatet til rusdrykken lysa fram. Me må vera greie i stoda vår. Ingen må finna det underleg at me reknast for avhaldsfolk. Det må vera ein heilt naturleg ting. Godtfolk eg bed dykk hugsa det.

Ja, dette var nokre av dei fattede ord som eg hev å bera fram. Det var sakta mykje meir eg skulde ha sagt. Og mangt av det eg hev bári fram burde vel vore framføre på ein heilt annan måte. Men eg bed den vyrde lyd um årsaking for at det ikkje vart anleis. meiningi mi var berre den eine og beinframme ting å få beda dykk alle koma med i laget vårt. Å gjeva grunnar for dette, fullgode grunnar, det maktar ikkje eg. Men det hev de høyrte fyrr idag, og elles veit de det like godt sjøfve som me. Det gjeld berre å koma og det med full vøije og heil hug. Då skal me med gleda syngja: Kom søster vær med i vår skare! Kom broder, hvor du enn er!

Kom alle vær med å bevare vår ungdom som er oss så kjær.

Møtestyrvaren Trana takka so Bjørst-

- HØNEFOSS - INGA FALK

Manufaktur, Kåper og Kjoler.

Julepresangene skal i år være nyttige!

Byens og distriktets beste utvalg i **Manufaktur - Konfeksjon - Skotøi** for damer, herrer og barn finner De i

**Ringerikes Kooperative Selskaps
Manufakturavdeling,**

Nordre Torv 1, Hønefoss.

Julegaver

for store og små i stort utvalg

Hønefoss Glasmagasin

Hønefoss — T. Larsen — Telefon 43

- OSLO -

Carl Bergs Efterfølger

(Hilton & Søn)

GARVERI OG LÆRHANDEL

Smalgangen 2, Grønlands Torv, Oslo.
Telefon 80367.

J. BERG - Kolonial og Kjøtt

Aakebergvn. 22, Oslo. Telefon 82471.

FR. BJURGREN

SPORTSFORRETNING OG SKISTAVFABRIKK

Grønlandsleret 41 — Telefon 81034.

Ski, staver og bindinger billigst.

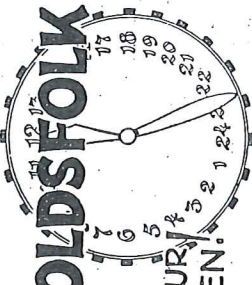
vik for den gjilde tala og Gundersen fekk so ordet ei lite stund, ogso takka Trana alle som hadde tala og likeeins takka han musikken og folke frå Evanger som hadde møtt fram so mange og dette møte vart so slutta med sangen »Alles velk.

Etterpå hadde avd. 19 et kort møte, der vart fyrehavt ein på saki og so vart dagen for lystturen rundt Osterøyi utsatt i 8 dager, da der fylslag mange grunnar for det.

Ein utlodding av ymse ting frå kvinneforeningen, vart ei innkoma for kassen på kr. 10.00. Møte sluttet med matøkt.

»Nordisk Järnbanetidsskrift« har vært så elskverdig å stille til vår disposisjon klisjeene av Milanostasjonen.

AVHOLDSFOLK
VÆR AJOUR MED TIDEN!

Folket

ER KILDEN HVOR DU HENTER OPLYSNING

Fin Fetsild

pakket i 1/2, 1/4, 1/8 og 1/16 pakninger til rimelige priser.
Agenter antas.

Egil Eriksen.

Trondheim.

Avdeling nr 1

har regelmessige møter i Keyserers gate 1 tirsdagene den 28/11, 12/12, 9/1, 23/1 og 6/2.
Nye medlemmer innskrives.

Avdeling nr. 2

(Gjøvikbanen med sideinjer) har møte etter særskilt tilsigelse til medlemmene for hver gang.

Avdeling nr. 3

Avholder faste medlemsmøter i A/S Vestbanegården, Drammen, 1ste onsdag i hver måned kl. 19.30.

Avdeling nr. 13

har møte i losje »Concordia« lokale Lillestrøm, annen onsdag i hver måned kl. 20.

Avdeling nr. 14,

Trondheim distrikt.

Møter avholdes hver annen tirsdag i Hotel »Gimle«, Søndre gt. 5, spisesalen, 4de etasje, Trondheim.
Avholdsinteresserte jernbanefolk har adgang.

Avdeling nr. 15.

Regelmessige møter holdes hos bifm. Kristensen, Barkåker, første tirsdag i hver måned kl. 19.15. Møt frem! Nye medlemmer innskrives.

Avdeling nr. 18

Oslo V.—Asker har møte 1ste tirsdag i hver måned kl. 19.30 inntil videre i Godskontoret, Munke-damsveien 62, Oslo.

Nye medlemmer innskrives.

Redaktør: FRIDTJOF NORDBERG.

Fokstua st.

Post, telegraf: Fokstua.

Ekspeditor: G. Chr. Bielland,

Tjøiengt. 13, Oslo.

»Folkets Trykkeri, Storgt. 26, Oslo.

Avd. 18

har nyttårsfest 2. januar 1934 og møte med foredrag av Somdalen om »Bil og bane« 6. februar.